

Nec manibus Danais Pergama victa cadent;
 Inpia si nostros legisset Scylla libellos,
 Haesisset capiti purpura, Nise, tuo.
 Me duce damnosas, homines, conpescite curas,
 70 Rectaque cum sociis me duce navis eat!
 Naso legendus erat tum, cum didicistis amare:
 Idem nunc vobis Naso legendus erit.
 Publicus assertor dominis suppressa levabo
 Pectora: vindictae quisque favete suae!
 75 Te precor incipiens, adsit tua laurea nobis,
 Carminis et medicae, Phoebe, repertor opis;
 Tu pariter vati, pariter succurre medenti:
 Utraque tutelae subdita cura tuaest.
 Dum licet, et modici tangunt praecordia motus,
 80 Si piget, in primo limine siste pedem:
 Opprime, dum nova sunt, subiti mala semina morbi,
 Et tuus incipiens ire resistat equus!
 Nam mora dat vires: teneras mora percoquit uvas
 Et validas segetes, quod fuit herba, facit.
 85 Quae praebet latas arbor spatiantibus umbras,
 Quo positast primum tempore, virga fuit:
 Tum poterat manibus summa tellure revelli;
 Nunc stat in inmensum viribus acta suis.
 Quale sit id, quod amas, celeri circumspice mente
 90 Et tua laesuro subtrahe colla iugo.
 Principiis obsta: sero medicina paratur,
 Cum mala per longas convaluere moras.
 Sed propera nec te venturas differ in horas:
 Qui non est hodie, cras minus aptus erit.
 95 Verba dat omnis amor reperitque alimenta morando:
 Optima vindictae proxima quaeque dies.
 Flumina pauca vides de magnis fontibus orta:
 Plurima collectis multiplicantur aquis;
 Si cito sensisses, quantum peccare parares,
 100 Non tegeres vultus cortice, Myrrha, tuos.
 Vidi ego, quod fuerat primo sanabile, vulnus
 Dilatum longae damna tulisse morae;